

Ribno (pri Bledu): Samo lista JRZ vseh 18 odbornikov.

Javorje nad Škofjo Loko: Samo lista JRZ vseh 18 odbornikov.

Poljane nad Škofjo Loko: Samo lista JRZ vseh 18 odbornikov.

Trata v Poljanski dolini: Samo lista JRZ vseh 18 odbornikov.

Ljudska fronta proti veronauku. Kako je vlada ljudske fronte v Španiji postopala ter postopa z versko vzgojo v šoli, je znano. Prepovedala je veronauk in vsako versko vzgojo v državnih šolah, zaprla vse zasebne verske šole, po komunističnih tolpah dala razrušiti samostanske šole ter pobiti duhovnike. Ljudska fronta v Franciji kajpada do takih skrajnosti ne more iti. Je pa do verske vzgoje mladine sovravno razpoložena. Kakor znano, so državne šole v Franciji povse brezverske; učitelji, ki na njih poučujejo, so povečini socialisti in komunisti ter uživajo vso zaslombo pri sedanji vladi. Želja, ki prešinja sedanje vlastodržce, je vpeljava monopola brezverske državne šole po vsej Franciji. Trn v peti so ljudskim frontam verske šole v Alzaciji in Loreni. Ko sta po svetovni vojni ti dve pokrajini bili pridruženi Franciji, je nova državna oblast morala šole priznati, ker jih ščiti konkordat. Tudi Blumova vlada se jih ne upa naravnost odpraviti. Zato pa si je izmislila drugo sredstvo, da bi te šole oškodovala. Odredila je namreč, da morajo tisti otroci, ki obiskujejo te šole, ostati eno leto dalje v šoli, kot otroci, ki hodijo v brezverske državne šole. Torej kazni za prejemanje veronauka in verske vzgoje: eno leto dalje v šolo hoditi. Takšni so liberalci, marksisti in komunisti, ki se zbirajo v ljudski fronti. Njihovi liberalni in socialistični somišljeniki v naši domovini niso niti za las boljši. Ko bi imeli moč, bi postopali po vzorcih ljudske fronte v Franciji, še rajši pa po vzorcih rdeče Španije.

Junaške mladenke. Narodnosocialistično nasilje v Nemčiji je vzelo katoličanom

vsako orožje, da bi se branili. Celo papeževe okrožnice, namenjene razsvetljenju narodnosocialističnih zablod in obrambi najosnovnejših pravic katoličanov kot ljudi, se ne smejo razširjati med ljudstvom. Zgodilo pa se je, kakor poroča vatikanski list »Osservatore Romano«, da je v mestu Essenu sedem deklet, starih od 16 do 18 let, pred cerkvijo delilo te papeževe okrožnice. Niso se brigale za prepovedi policije, niso se plašile njenih groženj. Policija jih je zgrabila in začasno zaprla v župnišču z namenom, da jih kmalu odvede v zapor. Radi tega se je ljudstva polastilo veliko razburjenje. Zvonovi so zazvonili ter zaklicali na pomoč. Policija je iskala avto za prevoz začajnih katoliških mladenk v zapor, toda noben lastnik avtomobila ni hotel izpolniti te zahteve. Končno so našli v kraju, ki je bil oddaljen 7 km, avto, toda ljudstvo je preprečilo njegov prihod. Župan je zaman posredoval, policija zaman dajala obljube, da bodo mladenke kmalu izpuščene. Ljudstvo je zahtevalo: »Tako jih izpustite!« Policija ni mogla drugače, kot da je ustregla ljudski zahtevi. Nato so ljudje z največjim veseljem sprejeli v svojo sredino junaške katoliške mladenke ter jih v zmagoslavju spremili do njihovih stanovanj.

Cerkev gre naprej. Lanskega leta je Amerikanec Tomaž Coakley obiskal Evropo. Prepotoval je vse države. V svojem potopisu zabeležuje to, kar je najbolj vzbudilo njegovo zanimanje. Poseben predmet njegovega opazovanja so bile katoliške cerkve. Njihovo rastoče število je v posebni meri vzbujalo njegovo pozornost. V Rusiji, tako ugotavlja, število vseh cerkva nazaduje, v vseh drugih državah pa napreduje. Predvsem velja to o katoliški Cerkvi, ki povsod dobiva nove krasne cerkvene zgradbe. Coakley tako zaključuje svoje poročilo: »Cerkev gre naprej. Moderna gradbena umetnost glasno oznanja svetu, da se Evropa vrača k veri.«

iz Brengove. Tik pred avtomobilom se je konj splašil in se zaletel v avto. Avtomobil je podrl jezdeca s konjem vred. Konj je obležal na mestu mrtev, hudo ranjenega Vogrina so prepeljali v zelo resnem stanju v bolnišnico.

Nesreča osješkega pogrebnega avtomobila. Pogrebni avto mestne občine v Osjeku je peljal v Kamnik krsto s truplom Ivana Česen, tovarniškega nastavljenca, ki je utonil pri nabiranju cvetlic v močvirju. Na prvem hribu za Slov. Bistrico je odpovedala na avtomobilu zavora in voz je pričel drčati navzdol. Šofer se je hotel izogniti nesreči in je zaokrenil avtomobil proti njivi ob cesti. Avto pa je zadela ob brzojavni drog, ga podrl in se je zaril končno v travnik. Šoferju in spremljevalcu se ni zgodilo nič, pač pa se je voz toliko pokvaril, da ni mogel nadaljevati vožnje. Krsto je prevzel drug mimo vozeči tovorni avto, ki je oskrbel prepeljavo v Kamnik.

Smrtna žrtev avtomobilske nesreče. Zadnjič smo poročali o avtomobilski nesreči mariborskih izletnikov v Veleniku med Slov. Bistrico in Pragerskim. Najhujše

Dve ženi - dva svetova

Nesreče.

Smrtna nesreča v tovarni. V znani meljski tovarni g. Huter in drug v Mariboru se je zgodila zadnje dni smrtna nesreča. Ivan Cizej, predilniški mojster, je nadzoroval več strojev. Nesreča je hotela, da ga je zagrabilo transmisijsko jermenje za obleko in ga je pognalo ob zid, kjer je obležal s polomljenimi udi in s počeno lobanjo. Reševalci so hudo poškodovanega prepeljali v bolnišnico, a je že med prevozom izdahnul.

Smrtonosen padec. Mariborski 64 letni cestni pometač Jakob Schafhalter je padel in si je zlomil rebra. Odpeljali so ga v bolnišnico, kjer je podlegel poškodb.

Huda avtomobilska nesreča. Ko je peljal 3. junija tovorni avto Franca Semeniča, prevoznika živine iz Gornje Radgone, skozi Osek v Slov. goricah, mu je prijezdil nasproti posestnik Lovrenc Vogrin

poškodbe je dobila 29 letna zasebnica Greta Riegler iz Studencev pri Mariboru, l. je sedaj umrla v mariborski bolnišnici.

Otrok ubit od električnega toka. Pavle Štafič, šestletni delavčev sinko iz Zapu pri Ljubljani, je nesel s svojim bratom po cesti mleko. Fantek je opazil na travniku cvetlico, skočil po njo in je stopil na od droga odtrgano žico z visoko napetostjo. Električni tok je Pavleta na mestu ubil.

Zobar ponesrečil z ženo. G. Sabo, zobar v Radečah pri Zidanem mostu, se je odpeljal s svojo ženo na motornem kolesu proti Trbovljam. Na ozki cesti Zidani most—Hrastnik je zapazil na ovinku v zadnjem trenutku pred seboj motocikel s prikolico.

Dr. Hugon Eckener, slavni graditelj nemških zrakoplovov, se pogaja v Združenih državah Severne Amerike za dobavo helijum plina, s katerim bodo za bodoče polnili nemške zrakoplove. Pri heliju je izključena eksplozija.

Ker ni mogel več zaustaviti svojega kolesa, je zavozil v kup kamenja in je zadel z ročajem kolesa ob brzojavni drog. Suneč je prevrnil motorno kolo in pri padcu si je g. Sabo zlomil kost levega ramnega sklepa in njegova soproga ima lažji pretres možganov. Poškodovana so oddali v bolnišnico v Brežice.

Podlegla opeklina. Poročali smo, da je zadela nesreča eksplozije 24. maja na stanovanju v palači banovinske hranilnice v Ljubljani učiteljico Albino Travnovo. Doma v sobi je čistila pri zaprtem oknu obleko z bencinom. Koj nato je prižgala plinski gorilnik v kopalnici. Vnel se je plin, ki se je bil nabral od bencina in povzročil eksplozijo, ki je razdejala stanovanje in je dobila Travnova hude opekline, katerim je kljub zdravniški negi podlegla 4. junija v ljubljanski bolnišnici.

Brzovlak povozil voznika in dva konja. Pri postaji Brezovica v ljubljanski okolici se križata železnica in banovinska cesta. Trgovec Grebenc iz Podpeči je poslal dne 3. junija zjutraj hlapca 20 letnega Jožefa Ogrinca zelo zgodaj zjutraj v Brezovico z dvovprežnim vozom po brusni kamen. Na omenjenem prelazu je zalotil voznika radi goste megle tržaški brzovlak. V trenutku trčenja lokomotive ob voz je imel Ogrinca

Berlin bo slavil letos 700 letnico. Na sliki vidimo znamenita brandenburška vrata v Berlinu.

Novi angleški ministrski predsednik Neville Chamberlain.

še kos kruha v ustih in so našli tudi v jarku kos kruha. Kruh je znak, da je fant povsem mirno zajtrkoval in niti najmanj ni slutil, da je že bil v objemu strašne smrti. Lokomotiva je zadela ob voz z brzino 80 km na uro. Hlapca je odbil suneč na levo, konja na desno, voz pa je suval stroj naprej, dokler ga ni razmetal na vse strani. Hlapec in konja so bili koj mrtvi.

NOVA KNJIGA, KI JE IZŠLA V ZALOŽBI TIŠKARNE SV. CIRILA V MARIBORU:

Davorin Petančič: »Svete Gore«, broš. 18 Din, vez. 28 Din.

Smrtna nesreča šolskega upravitelja. Na Zaplani pri Vrhniku je pregledoval 35 letni šolski upravitelj Janez Hartman s svojim znancem samokres. Ravnal je z orožjem tako neprevidno, da se je sprožilo in ga je zadela krogla. Hitro so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico, kjer je podlegel notranjim krvavitvam. Zapušča ženo z dvema otrokoma in mater.

Smrtna nesreča otroka. Pri gostilni Pleterski v Rajhenburgu je hotel prekoračiti cesto šestletni Rudi Samec. Pridrvel je motociklist, ki je otroka podrl in povozil. Hudo poškodovanega so oddali v bolnišnico v Krškem, kjer mu ni bilo več pomoči.

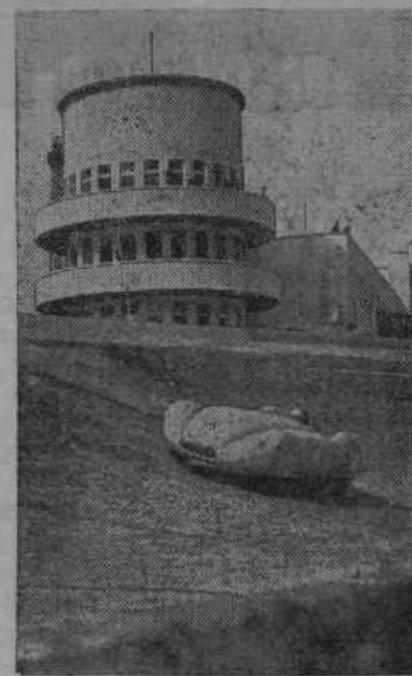
Bivši nemški ministrski predsednik dr. H. Brüning se je vrnil iz Amerike na Angleško, kjer bo imel na vseučilišču v Oxfordu predavanja.

Romunski prestolonaslednik Mihael se je mudil na obisku na Poljskem. Princa pozdravljajo poljske mladinske organizacije.

Fantič utonil v Savi pri Krškem. Pri Krškem sta se podala v čolnu v valove Save dva fantiča, da bi dosegla drugi breg. Eden je veslal stoje v prednjem delu čolna, Marijan Kaplan je zadaj krmaril. Ko se je zaletel močan val ob čoln, je pobral s seboj krmilarja in Sava ga je odnesla.

Razne požarne nesreče. V Goriškem vrhu pri Dravogradu je uničil ogenj Škorjančevo hišo in je škoda prav znatna. Rdeči petelin se je pojavil, ko so pekli kruh. — V Št. Janžu pri Dravogradu je vsled preveč razgretoga dimnika nastali ogenj vpepelil leseno hišo kočarice Marije Pok, ki je oškodovana za 15.000 Din. — V Nadgorici v ljubljanski okolici je zgorela Leopoldu Rožmanu domačija. Rožmanu je hiša že dvakrat pogorela pred vojno, tretjič je nastal požar leta 1920, zdaj je postal omenjeni dom zopet žrtev ognja. — V Vešeniku pri Slov. Konjicah je na večer nenadoma izbruhnil požar na strehi viničarije Antona Finka. V hiši je stanoval delavec Ludovik Petrin, katerega je zgorelo vse in si je otel le golo življenje.

Znamenito dirkališče za avtomobile pri Berlinu, kjer prirejajo največje mednarodne dirke. Za dirkališčem vidimo moderno upravno poslopje.

Razne novice.

ZAVAROVALNINE

»SLOVENSKEGA GOSPODARJA«

Za pretoklo tromesečje so bile izplačane sledeče zavarovalnine:

Ivančič Anton, Predtrg 6, Laporje.

Šilec Vinko, Selce 103, p. Sv. Barbara pri Mariboru.

Lesjak Jakob, Podložje 59, p. Ptujška gora.

Zaradi premalo plačane naročnine nista mogla biti deležna:

Šešerko Matija, Sušec Franc.

Za informacije smo vprašali še pri nekaterih manj točnih prijavih.

Zavarovalni odsek.

»Kmeti list« — »Štajerc«: zanimiva vzporeditev. »Kmeti list« sam sebe lažno proglašuje za kmetjskega, isto je pred svetovno vojno delal ptujski »Štajerc«. Ko je 30. maja 1917 bila proglašena majjska deklaracija, jo je »Štajerc« (giftna krotka) strupeno napadal. Ko smo 30. maja 1937 praznovali njeno dvajsetletnico, jo je »Kmeti list« preziral. »Štajerc« je zločinsko izrabljaval kmečko krinko za razširjanje lažnivega svobodomiselstva in protislovenstva v podeželju. »Kmeti list« uporablja isto krinko za razširjanje liberalizma in protislovenskega JNSarstva. Duševni voditelj »Štajerca« je bil bivši marksistično-socialistični pristaš, pri našem »Kmetjskem listu« pa mnogo zaleže in pomenja beseda bivših komunistov, organiziranih v komunistični stranki! Tako vzporeditev nam je vsililo postopanje »Kmetjskega lista« o priliki dvajsetletnice za slovenstvo in jugoslovanstvo velepomembne majjske deklaracije.

Zmešalo se je kolesje, in sicer »Kmetjskemu listu«. V svojem zmedenem članku »Ob dvajsetletnici deklaracije«, ki o deklaraciji piše samo v člankovem naslovu, premleva »kmetjski inteligent« staro, tisočkrat ovrženo laž, da je pokojni škof dr. Mahnič proglašal slovensko narodno

zavest za nekaj poganskega. Ker ima laž kratke noge, ne more tudi »Kmetjski list« z njo naprej. Če je slovenska narodna zavest nekaj poganskega, odkod potem dejstvo, da so se katoliški duhovniki borili za slovensko narodnost? Zgodovinsko dejstvo je namreč, da so bili in so katoliški duhovniki prvoborniki za slovensko narodnost ter da pripada glavna zasluga za ohranitev slovenske narodnosti vprav katoliški duhovščini. In tako zmešano kolesje producira (proizvaja) umske izdelke, ki naj služijo za duševno hrano podeželskemu liberalnemu življu!

Priganjač za odpad. »Kmetjski list« zadnji čas udarja vztrajno na odpadniški boben. V številki z dne 2. junija poroča iz nekega kraja, da se pripravljajo več družen za prestop iz katoliške Cerkve v drugo. To poročilo se je kajpada porodilo iz želje, da bi se to zgodilo. Lepi katoličani, ki stoje za tem listom! Svarimo kmečko ljudstvo pred listom, ki dela za odpad od katoliške Cerkve. Odpad od katoliške vere je velik greh. Greh pa je tudi čitati liste, ki ljudi navajajo k odpadu.

Pri Mariboru naplavljeno truplo neznanca. Pri Poševi gramozni jami pri Mariboru je naplavila Drava truplo kakih 45 let starega neznanca. Truplo je prinesla Drava najbrž iz Avstrije.

Nove elektrifikacije. Občina Dobova pri Brežicah bo dobila z okolico vred elektriko od banovinskih elektraren. Na ta način bo elektrificiran tudi Leskovec na Kranjskem nad Krškem. Od Brežic bo

Pri osebah, ki jim ni mogoče veliko kretati, pa zaradi tega trpe na zapeki in motnjah v prebavi, spremljanih na istočasnem pomanjkanju teka, nudi večtedenska kura z naravno

FRANZ - JOSEFOVO

grenčico zelo dobre uspehe. Uživa se dnevno ena cela čaša

FRANZ - JOSEFOVE

vode zjutraj na tešče in zvečer, predno ležete spat.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

zgrajen dva in pol kilometra dolg daljnovod. Pri brežiškem kolodvoru je že dograjen transformator, ki bo preskrboval z elektriko vse kraje do hrvaške meje. Banovinske elektrarne bodo nadaljevale z elektrifikacijo od Brežic preko Bizelskega in št. Petra do Šmarja pri Jelšah, kjer bo brežiški daljnovod zvezan z daljnovodom, ki bo vodil iz Celja mimo Šmarja do Rogatca.

Nadaljevanje regulacijskih del ob Savinji. Dne 23. junija bo licitacija za tretjo etapo regulacijskih del ob Savinji od tako zvanega »Jungferšprunga« navzgor. Dela so predvidena na 2,308.000 Din in se bo regulacija raztegnila 800 m na dolgo. Država bo prispevala 500.000 Din, banovina 1,058.000 Din, občina mesto Celje 450.000 Din in celjski cestni odbor 300.000 Din.

Misijonski teden v Grobljah. V nedeljo 13. junija otvoritev: ob 6 govor in sv. maša (kanonik dr. Tomaž Klinar), po maši otvoritev misijonske razstave pred Društvenim domom, ob 9 proslava 200 letnice kanonizacije sv. Vincencija Pavelskega, govori dr. A. Zdešar C. M., ob pol 11 prvo predvajanje misijonskega filma, ob 15 misijonska molitvena ura, ob 16 skioptično predavanje »Slovenski misijonarji«, ob 19 misijonski film.

Studijska knjižnica v Mariboru. Za dobo od 10. junija do 8. septembra se uvedejo v študijski knjižnici nedeljene uradne ure kakor v ostalih mestnih uradih. Čitalnica bo v tej dobi zaprta, knjige pa se bodo izposojale dvakrat na teden: vsako sredo od 8 do pol 13 in vsako soboto od 8 do 12. Eventuelne želje glede uporabe knjižnice v znanstvene svrhe naj se javijo ravnateljstvu.

Obžalovanja vredni slučaj.

Dva vloma. V noči na 3. junij je bilo v Mariboru v Kosarjevi ulici 52 od neznanca vlomljeno v stanovanje upokojenca K. Valha. Še neizsleden vlomilec je odnesel obleke za 4000 Din. — V Poljčanah je bil izvršen drzen vlom v manufakturno trgo-

Prvi ranjenec iz svetovne vojne

V Szegedinu na Madjarskem je nedavno umrl 43 letni trafikant Franc Balla. Zadel ga je kap. Balla je bil prvi ranjenec in invalid v svetovni vojni. 30. julija 1914 se je prostovoljno javil k polzvedovanju v čolnu pri Smederevu v Srbiji. Na vožnji čez Donavo pa je dobil strel v trebuh. Proglašen je bil takoj za invalida ter odpuščen iz vojaške službe.

Vrana z briljanti

V nekem dunajskem parku je zagledal neki časopisni poročevalec sredi tropa golobov črne vrane. Ptič je sekal s kljunom vneto po bleščečem se predmetu, ki je ležal pred njim na

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

22

»Od kdaj?«

»Nekaj tednov.«

»To ni mogoče. Včeraj je bilo tri tedne, kar sem bil tu; tedaj te ni bilo.«

»Prav danes tri tedne sem prišla... Kaj pa hočeš ti tu?«

»Obiskati hočem bolnico. Menda veš, da mi je kakor mati.«

»Vem. Nisem se koj spomnila. Pojdi!«

Naglo je stopil v sobo k bolnici, za njim pa dekle. Cenca je že sedela v postelji, iztegnila je obe roki in veselo pozdravila:

»Anza, moj Anza! Da si ti spet prišel! Koj sem te spoznala po glasu.«

»Kako vam je, mati?« je vprašal in ji krepko stisnil desnico.

»Dobro mi je, kar je Veronika pri meni. Tako postrežbo imam zdaj, da si boljše želeli ne morem. Take je ni več, kakor je Veronika.«

Dekle je močno zardelo in je hotelo oditi.

»Ostani tu, Veronika!« jo je zaklicala Cenca.

»Saj se morata vendar spoznati. — Glej, ta fant — to je Anza, moj Anza!«

»Midva se že poznavava,« je rekel grofov jagar.

»Poznata se že? Odkod pa?«

»Ko pod istim zvonom živiva, se bova vendar poznala.«

»A tako! Pa premalo se poznata, saj sta si čisto tuja... Veronika, ne boj se ga! Anza je dober fant.«

»Zakaj bi se ga naj bala?« je menila Veronika, toliko da je kaj rekla. »Ni zakaj.«

»Mati, ta se nobenega hudirja ne boji, to vem jaz, haha,« se je jagar po sili nasmejal.

Nekaj časa je bilo tiho. Cenca je zvedavo motrila zdaj jagra, zdaj Veroniko. Potem je dejala:

»Anza, nocoj boš seveda tu ostal. Veronika ti bo zunaj v kamri postlala. Gotovo si lačen in truden.«

»Truden nisem, lačen pa kot volk,« je odgovoril. »Že od jutra nisem kaj jedel.«

»Ti revež ti! Veronika, pojdi no hitro pa mu kaj dobrega skuhaj, prosim te!«

»Ne, zaradi mene ji ni treba kaj pripravljati!«

»Saj bo hitro!« je dejala dekle in švignilo iz sobe. Ko sta ostala jagar in bolnica sama, se je moral na posteljo usesti, ona pa je na vse pretege hvalila mlado postrežnico in je venomer govorila le o dekletu.

Anza se je porogljivo smejal, majal je z glavo in dejal:

»Mati, čisto vas je premotila. Pa se nič ne čudim. Je coprnica; zna nekaj, da vsakega premoti, ki ga hoče.«

vino Marije Vodenik. Vlomilci so odbili železni drog na vratih, so prišli v notranjost trgovine s ponarejenimi ključi ter so pokradli raznega blaga za 3000 Din.

Dinar obupal nad življenjem. V Breznu ob Dravi so našli v Časovem gozdu obešenega 34 letnega dninarja Jakoba Puhnika iz Javneka.

Tatvina denarja. Ko se je vrnila domov na večer v Zg. Voličini pri št. Lenartu posestnica Marija Mlakar, je ugotovila, da se je priklatil v njeni odsotnosti neznanec v njen stan, iz katerega ji je odnesel poleg razne obleke še 1600 Din gotovine.

Po dveh mesecih so ga potegnili iz Mure. Z Vranjega vrha pri Velki ob severni meji je zginil pred dvema mesecema z doma delavec Matija Pirc, kojega truplo je Mura sedaj naplavila pri Radgoni.

Dolgoprstnež na delu. V Slov. Bistrici je sunil neznanec hišnemu posestniku Fr. Safran iz stanovanja razno obleko in gotovega denarja za 1200 Din.

Prijeta tihotapca. V murskosoboškem vlaku med ljutomerskim glavnim kolo-dvorom in postajališčem je prijel orožnik znana tihotapca Roka Lončar iz Maruševca pri Ivancu na Hrvaškem in Miška Kolar iz Varaždina. Imela sta pri sebi 9 kg saharina, 50 vžigalnikov in 8 paketov igralnih kart.

Prepoznani utopljeni. V Spuhlji pod Ptujem je naplavila Drava truplo, v katerem se prepoznali 30 letnega zasebnega uradnika Gabrijela Skerk. Do lanskega decembra je živel v Mariboru, kjer je bil nekaj časa uslužben pri banki. Rodom je bil iz Trsta, kjer ima njegov oče gostilno. Iz Maribora se je preselil v Zagreb. Pred kratkim se je najbrž zopet vrnil v Maribor, kjer si je izbral prostovoljno smrt v Dravi.

Mladoleten tat. V Celju pred Grofijo je stanoval s tremi drugimi 17 letni dijak Jožef M. iz Vinice pri Črnomlju. Omenjeni je izmaknil iz kovčega sostanovaleca in kleparskega pomočnika Jožefa M. prihranke v iznosu 18.000 Din. Mladostni tat

je opeharil tudi gospodinjo za stanovanje ter hrano. Za nepridipravom je izdana od policije tiralica.

V shrambi se obesil. Na Pragerskem so našli v shrambi obešenega 53 letnega železničarja Franca Vindiš. Vzrok samomora je neznan.

Obupanko potegnili iz vode. Iz potoka Poljska v Kaplji pri Vranskem so potegnili 31 letno Antonijo Turk, doma iz Trnave blizu Gomilškega. Truplo imenovane je ležalo v vodi pod jezom, kjer je globočina 2 m. Na bregu so bili črni ženski čevlji, ročna torbica in nedaleč proč je ležalo novo žensko kolo. Komisija ni ugotovila na truplu nobenih znakov nasilja in gre za samomor.

V brezposelnosti obupal. V Ljubljani v Koseskega ulici 34 so našli obešenega hišnega gospodarja Ivana Slavec. Rajni je bil brez posla, hiša mu je bila zadolžena in je moral skrbeti za ženo ter tri otroke.

V smrt radi hude bolezni. V glavo se je ustrelil radi hude bolezni v Celju Koloman Weintraub, zlatar. Obupanca so prepeljali s prestreljenimi možgani v celjsko bolnišnico, kjer je 6. junija umrl. Weintraub je bil madjarski državljan, a je bil dalje časa v Celju uslužben.

Strel radi zavrnitve zakona. 28 letni delavec Ladislav Česen, rodom iz Goč pri Vipavi in stanujoč v Velesovem pri Kranju, je imel za izvoljenko 31 letno Rafaelo Kobal, ki stanuje v Branici pri Štani-jelu. Omenjena sta se sestala v Ljubljani in Česen je nagovarjal Kobalovo, da se čimprej poročita. Kobalova je zahtevala od ženina, da si mora poiskati poprej kako službo. Ta zahteva je Česna toliko razburila, da je pogнал Kobalovi kroglo v trebuh.

Gostilničar obupal. Na Golovcu pri Ljubljani so našli obešenega 48 letnega Benedikta Kraker, po rodu s Poljan pri Novem mestu, ki pa je imel v Ljubljani na Jegličevi cesti gostilno. V obup nad življenjem ga je spravil neki dolg, katerega ni mogel poravnati.

V smrt, ker je bil porok. V Blagovici na Kranjskem se je ustrelil radi prevelikega poročstva Mirko Cerar, najstarejši sin Piškarjeve rodbine.

Beg iz življenja. V Belokrajini v Suhorju si je vzel življenje s kroglo bivši občinski tajnik Anton Lušicky. Samomorilec je pred leti doma na Vipavskem ustrelil svojo taščo, smrtno nevarno je obstrelil svojo ženo in je nato sam sebi pogнал kroglo v glavo skozi oko, a ni bil mrtev.

VARNOSTNE NAPRAVE PONAREJEVALCA

Zadnjič smo poročali na kratko, kako je bil zajet od orožnikov iz Slov. Bistrice v Spodnji Novi vasi znani ponarejevalec Franc Rupnik in predan v zapore mariborskega okrožnega sodišča.

Rupniku je uspel lani decembra pobeg pred orožniki v Radvanju pri Mariboru, kjer so mu zaplenili orožniki iz Studencev celo delavnico za potvarjanje stotakov in tisočakov. Iz hiše v Radvanju je ubežal Rupnik skozi okno, na katerem je že bil poprej prežagal križe in so bili ti samo kot slepilo za zasledovalce prislonjeni v okno.

Tudi skrivališče v Sp. Novi vasi pri Sl. Bistrici si je stari Rupnik opremil z raznimi varnostnimi napravami, ki bi ga naj obvarovale pred iznenadenji od strani orožnikov in detektivov.

K posestniku Ivanu Mlakerju v Sp. Novi vasi se je zatekel Rupnik letos januarja. Po Mlakerjevi izpovedi se mu je predstavil kot 58 letni brezposelni kleparski pomočnik Anton Sušnik iz Kranja. Imel je s seboj tudi na to ime izstavljeno legitimacijo, katero si je očitno sam napisal. Pri Mlakerju je najel sobo, v kateri je povečeval fotografije in se je na ta način preživljal.

Dne 28. maja so izsledili Rupnika pri Mlakerjevih orožniki iz Slov. Bistrice in več mariborskih detektivov. Obkolili so hišo tako, da jim ponarejevalec nikakor ne bi mogel ubežati.

»Njena coprnija — to je prijaznost njena, njena dobrot«, mu je pojasnila ona.

»Nak! Je nekaj posebnega. Vse mora rajati, kakor ona žvižga.«

»Ali je tebe tudi premotila?«

»Ne, nikar! Mene nobena ne premoti.«

Nekaj časa sta molčala, potem je bolnica iznenada vprašala:

»Kako pa je kaj Sultanu, mojemu psu?«

»Imenitno!« je odgovoril jagar. »Da je prost in na planinskem zraku, to mu je po godu. Z gamsi si je bil kmalu dober; se že igrajo z njim.«

»Zakaj ga nisi s seboj pripeljal?«

»Na straži mora biti in gamse mi mora varovati. Priden je za varuha. Zato se zdaj laže utrgam.«

»Ali ima kaj jesti, ubogi Sultan?«

»Več ko dosti! Menda vam je žal, da ste mi ga dali, kaj?«

»Ne, saj vem, da je pri tebi na dobrem. Pri onih babah, ki so bile prej tu, bi bil gotovo poginil; tista rusasta bi ga bila najrajši zastrupila. Le kar obdrži ga; Veronika bi se ga še bala.«

»Veronika — bala — he!« se je Anza namrdnil.

»Ko pridem prihodnjič, ga pripeljem s seboj.«

V tem je stopila Veronika v sobo in je povedala, da je večerja skuhana; ali naj jo prinese sem noter ali pa bo raje zunaj v kuhinji jedel? Malo je okleval, potem je dejal:

»Bom v kuhinji. Je bolj pri roki.«

Zunaj je postavila Veronika tečno juho in dobršen kos cvrtja predenj, potem pa je sklediko juhe nesla bolnici ter ji pomagala pri jedi. Žena pa je imela kmalu dosti in je poprosila:

»Čuj, Veronika, naj me zdaj samo! Preveč sem bila pokonci in preveč sem govorila. Rada bi si malo počila. Pa Anzanu delaj kratek čas!«

Ko je prišla nazaj v kuhinjo, se je prestrašila, ko je videla, da je jagar že vse pojedel:

»Ti moj Bog!« je zardela. »Premalo sem ti skuhalo.«

»Ne! Bilo je več ko dosti. Hotel sem ti le pokazati, kako mi je šlo v tek,« je odgovoril.

Čez nekaj časa je dejala ona:

»Mati bi radi počivali; utrudili so se.«

Potem dolgo ni spregovoril kateri. Slednjič je jagar z ostrim glasom vprašal:

»Zakaj si huda?«

»Kdo pravi, da sem huda?« ga je rezko zavrnila.

»Ali misliš, da sem slep? Zaničuješ me. To mi je bolj ko vse drugo.«

»Težko je spoštovati moškega, ki besede ne drži.«

»Kdaj besede nisem držal?«

»Pri misijonu.«

»Storil sem, kar sem obečal. Bil sem pri pridigah.«

tleh. Časnikar je tlesknil z rokami, ptice so odletele, z njim se je dvignil tudi vran, ki pa bleščeči se predmet vzel v svoj kljun. Po kratkem poletu ga je spustil zopet na tla. Časnikar je stekel tja in je našel lep, zlat prstan s temnim safirjem v sredi, na obeh straneh safirja pa sta bila dva kakor poprove zrno velika briljanta. Dragoceni prstan je nesel na policijski komisarijat in domnevajo, da ga je vran kje ukradel, saj je znano, da se te ptice zanimajo za vse predmete, ki se bleščijo.

OGLASI

v „Slov. gospodarju“
imajo
najboljši uspeh!

(Dalje sledi)

Pri hišni preiskavi so izsledili Rupnika na podstrešju, kjer je bil zakopan v kup suhe praproti.

Na podstrešju je imel leseno kamrico, katero je uporabljal kot delavnico in prebivališče. Okno te sobice je bilo zamreženo, križi prežagani in bi bil Rupniku vsak čas omogočen pobeg na enak način, kakor mu je uspel v Radvanju.

Pri Mlakerju je imel stari lisjak napejano žico iz kuhinje v svojo izbico in na njo privezan zvonček. Iz skritega prostora v kuhinji bi ga lahko s klenkanjem zvončka opozorili, da se mu bliža nevarnost in da se naj skrije ali pa zbeži skozi okno.

Pod senom na podstrešju je že imel posebno skrivališče, v katerega se je hotel zateči za slučaj skrajne nevarnosti.

Tokrat pa so ga zasledovalci tako iznenadili ter prehiteli, da ni utegnil več v seno, ampak se je pokril samo s praprotjo.

Pod senom so našli v dveh kovčegih modern fotografirni aparat, kemikalije, razne plošče in več komadov napol izgotovljenih tisočakov.

Mlakerjevi tajijo, da bi jim bilo znano, da se je skrival pri njih dolgo časa iskani ponarejevalec Rupnik. Aretirana sta bila oba zakonca Mlaker, njuna hčerka Antonija Winter in še Mlakerjev zet Vekoslav Postržin in njegova žena Antonija. Postržin je osumljen, da je on Rupnika napolil po pobegu iz Radvanja v Sp. Novo vas k Mlakerju.

Preiskava bo že dognala vse podrobnosti.

Izpred sodišča.

Smrtonosen obračun med Bosancema pred sodniki. V začetku maja je beležil naš list vest, da je 37 letni delavec Franjo Matošević iz okolice Travnika v Bosni dne 3. maja zvečer na cesti pri Šporerjevi krčmi v St. Juriju ob juž. žel. v prepiru prebil sorojaku Ivanu Debeljaku s kolom lobanjo in je udarjeni podlegel poškodbi. Ubijalec se je 4. junija v Celju zagovarjal radi smrtonosnega dejanja, katerega je priznal in je bil obsojen na tri leta robije.

Preskrbljeno bo za ceneno prehrano in za skupna pa tudi za privatna prenočišča.

Tabor fantov v Petrovčah

Fantje! Dan našega prvega nastopa bo v nedeljo 13. junija. Na njem hočemo pokazati sadove svojega dela, izpovedati hočemo svoje hotenja, veseliti se hočemo svojih uspehov. Naj ne manjka nihče! — Spored tabora v Petrovčah je naslednji: 1. Po prihodu celjskega vlaka v Petrovče ob 8 slovesen sprejem gostov; 2. sprevid v Petrovče: pozdrav okrožnega predsednika; 3. sv. maša s pridigo; 4. po sv. maši tabor slovenskih fantov in mož pred cerkvijo; 5. po taboru telovadci na telovadišče, kjer bo generalka za popoldanski nastop; 6. po vaji za nastopajoče skupno kosilo. — Popoldan: 1. Ob 2 slovesne večernice; 2. po večernicah športno-gimnastični nastop fantov.

Laško. V nedeljo 20. junija se vrši pri nas večja prosvetna prireditve, in sicer predpoldne. Blagoslovila se bo nova zastava našega prosvetnega društva »Slomšek«. Govoril bo predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec.

Naj mu bo Vsemogočni za vsa njegova dobra dela obilen plačnik!

Sv. Rok ob Sotli. V nedeljo 30. maja je pri ranem sv. opraviu zadela srčna kap Uršulo Pečotnik, vdovo in posestnico v Guličnem, mater enajstih, večinoma še nepreskrbljenih, otrok. Bila je v 51. letu. Prejela je še sv. maziljenje, nakar je po nekaj minutah zaspala v Gospodu. Mož ji je umrl pred šestimi leti. Bila je dobra, povsod spoštovana žena. Svoje otroke je vzgajala v krščanskem duhu. Naj počiva v miru!

Šmiklavž pri Slovenjgradu. 20 letnico majake deklaracije smo v naši mali župniji sicer bolj skromno, ali ne manj navdušeno obhajali kakor v drugih krajih. Na predvečer smo zakurili tri kresove, pri Jesenjaku in Planšaku na Graški gori in na župnijskem travniku v Šmiklavžu. V nedeljo 30. maja po nedeljski božji službi so se zunaj cerkve zbrah vsi cerkveni obiskovalci. G. župnik je v daljšem govoru pojasnil pomen deklaracije in posebno poudarjal, kako se moramo veseliti, da smo v lastni narodni državi, ako pomislimo, kako so v narodnem ozru zatirani koroški in primorski Slovenci. Cerkveni pevci so nato navdušeno zapeli narodno himno »Hej Slovencic«. Vrli mladenič Franc Mirkac je nato zelo lepo in navdušeno deklamiral Gregorčičevo pesem »Naš čolnec otmimo«. Končno so pevci zapeli zelo ginljivo »Gor čez izaroc«, nakar so se udeleženci navdušeni razšli.

Marenberg. Letošnje cerkvene slovesnosti pri sv. Janezu Nepomučanu na Suhem vrhu so se obhajale v najlepšem vremenu in ob veliki udeležbi, zlasti na binkoštni ponedeljek je prišlo toliko ljudstva, kot že mnogo let ne. Ta dan so bile štiri sv. maše, na Janezovo nedeljo 23. maja ena in na lepo nedeljo 30. maja dve. Veliki oltar, ki je prava lepota, je bil zelo okusno ovenčan s svežimi cveticami in z zelenjem; smo ga fotografirali kakor tudi cerkev. Posebno pohvalo zaslužijo fantje iz vasi, ki so tako lepo ubrano potrkavali ob Janezovem in na lepo nedeljo. Dne 17. maja se je vršil po cerkvenem opraviu shod JRZ za marenberški okraj na prostem pod lipo; navzoč je bil tudi g. okrajni glavar Milač. O našem gospodarstvu je govoril g. Kugovnik iz Prevaj, o političnem vprašanju vuzenški župan g. Peruš, oglasilo se je pa še več govornikov. Na lepo nedeljo 30. maja pa smo tudi tukaj obhajali 20 letnico majniške deklaracije. Fantje so postavili visoke mlaje in je letos prvič po tolikih letih bridkosti in velikih razočaranj na mčaju plapolala velika slovenska zastava. Obletnica majniške deklaracije pa ima pri Sv. Janezu še svoj poseben pomen. V začetku leta 1918, ko se je vršil pri Sv. Janezu občni zbor mladeniške in dekliške zveze za Marenberg, se je tu podpisala majniška deklaracije in izjava poslala na Dunaj državnemu zboru, odkoder je prišel odgovor, ki ga imamo spravljenega. Zelo lepo je takrat tukaj govoril blagopokojni g. Vladimir Pušenjak. Od leta 1918, torej še v stari Avstriji, pa do danes ni bilo pri Sv. Janezu slovenske zastave. Dal Bog, da bi se ideali, ki smo jih takrat imeli, vsaj nekoliko uresničili in da bi to, kar so nam govorniki zadnjič razlagali, kmalu postalo — dejstvo!

Selnica ob Dravi. Na tukajšnji Telovi procesiji je bila pomotoma zastava starih veteranov, in sicer brez dovoljenja in vednosti cerkvene oblasti. Prepričani smo, da tudi tisti, ki je zakrivil, da je prišla zastava k procesiji, ni imel pri tem niti najmanjšega slabega namena. Za nasprot-

Spored tabora fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija

V ponedeljek 28. junija: Ob 20 v mestnem gledališču športno-gimnastična akademija s peštrm sporedom. — Ob 21.30 bakljada po mestu in podoknica pokrovitelju tabora, prevzv. nadškofu g. dr. Antonu Bonaventuri Jegliču in lavantinskemu vladiki prevzv. knezoškofu g. dr. Ivanu Jožefu Tomažiču.

V torek 29. junija, na praznik sv. Petra in Pavla: Ob 5.30 in ob 6 v vseh celjskih cerkvah sv. maše in sv. obhajilo fantov in mož. — Ob 8 sprevid po mestu. — Ob 9.30 pred Marijino cerkvijo pridiga in sv. maša prevzv. knezoškofa g. dr. Ivana Jožefa Tomažiča. Ob 10.30 na istem prostoru slavnostno zborovanje fantov in mož. — Ob 16 na Glaziji javen nastop fantov.

Ministrstvo prometa je dovolilo 50% popust na vseh naših železnicah za čas od 26. junija do 2. julija opolnoči.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Florijan pri šošanju. Zopet sta zapela oba šentflorijanska zvonova ter nam naznanila, da je 28. maja zvečer umrl posestnik v št. Florijanu in cerkveni ključar naše podružnice Anton Koren v starosti 55 let. Pogreb rajnega je bil v nedeljo 30. maja. Na domu je imel poslovljni govor Martin Berložnik in v imenu zadruga Michael Škruba. Rajni je bil topoliški rojak, zato sta mu zapela tudi zvonova pri Sv. Jakobu v Topolišci zadnje slovo. Krsto z rajnim so nosili tovarniški delavci, ker je tudi Koren delal v tovarni in tam pustil tudi zdravje. Pri župni cerkvi so prišli nasproti štirje duhovniki: razen domačih še g. župnik J. Rožman iz Zavodnja. Domači g. župnik P. Gril je spregovoril nekaj lepih besed v tolažbo ob preranem grobu. Rajni zapušča poleg žene tri hčerke in tri sinove, izmed katerih je najmlajši star komaj pet let. Hudo prizadetim iskreno sožalje!

Vransko. Dancč naokoli znanega Felicjanovega očeta ni več, tako je šel glas dol do Celja. Neizprosna smrt mu je odtrgala nit življenja v 79. letu. Bil je mož, kateri je izpolnjeval zapoved božjo: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.« Vesel je bil, da je le mogel komu kaj pomagati, ne za denar, ampak brezplačno, ni gledal, ali je domačin ali tujec, siromak ali bogatin, pri njem so bili vsi bratje. Sovraštva ni poznal, zato ga je vse spoštovalo in žal takih je danes malo, ki bi imeli v sebi pravi krščansko-socialni čut. Kako priljubljen je bil, je pokazal njegov pogreb, ki so pohiteli ga spremljat na njegovi zadnji poti od blizu in tudi po več ur daleč. Ob grobu se je od njega poslovil g. Tomišček, kaplan v Teharjih. Bil je tudi prijatelj naših listov in »Slovenski gospodar« mu je bil stalni gost, katerega je tudi drugim priporočal.